

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Demirçelik sektörü, sanayinin lokomotifi olan sektörlerinin başında gelmektedir. Demir çelik ürünleri, başta inşaat sektörü olmak üzere, otomotiv, beyaz eşya, gemi sanayi, boru imalatı, tarım ve ziraat aletleri, ısı sanayi, elektrik-elektronik sanayi, makine imalat sanayi genel yapı ve ambalaj gibi sektörler de kullanılmaktadır. Demirçelik sektöründeki 1990'da 43 bin olan istihdam, özelleştirmelerle ve sektördeki daralma ile bu gün için 39 bin kişiye düşmüştür. Bütün bu yönleri ile değerlendirdiğimizde, stratejik öneme sahip bir sektördür.

Ülkemizde ise 1937'de Kardemir, 1965'te Erdemir, 1970'te ise İsdemir kurulmuştur. Bu gün üç fabrika da özelleştirilmiştir ve demirçelik üretimi, tamamen özel sektöre bırakılmıştır. Türkiye'nin en büyük ve tek entegre yassı çelik üreticisi Erdemir ise slab ve yassı çelik ürünleri imalatında dünyanın en büyük 43'üncü şirketidir.

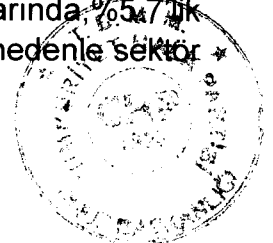
Türkiye, dünya ham çelik üretiminde yaklaşık 33 milyon tonla Almanya'nın ardından 8'inci sırada yer almaktadır. Ancak, küresel çelik sektörü, Çin ağırlıklı olmak üzere kapasite fazlalığını yarattığı sorunlarla mücadele etmektedir.

2012-2016 döneminde Türkiye'nin çelik tüketimi %21 gibi önemli bir artış gösterirken üretim %7.6 oranında düşüş göstermiştir. Aynı dönemde ihracat %18 oranında gerilerken, buna karşılık, ithalat %50 artışla, 11.8 milyon tondan, 17.5 milyon tona ulaşmıştır. Büyüyen iç tüketim, %50 oranında artış gösteren ithal ürünlerle karşılanmıştır. 2015 yılında 15 yıl aradan sonra net ithalatçı konumuna gelen Türkiye bir miktar iyileşmeye rağmen 2016 yılında bu konumunu sürdürmüş, 2017 yılında ise dünyada ki gelişmelere bağlı olarak denge kurulmuştur.

Maalesef önümüzdeki süreçte de ithalatın ağırlığını koruyacağı öngörülmektedir. Oysa, yassı çelik sektöründe kapasite kullanım oranının %60 civarındadır ve kurulu kapasitenin 8 milyon ton civarındaki kısmı atıl durumdadır. İthal çeliğe bağlı bir endüstriyel yapı ise Türkiye'nin ali menfaatleri ile hiçbir şekilde bağdaşmamaktadır.

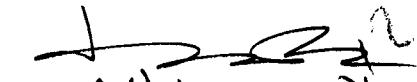
Türkiye'deki demirçelik sektörünün çok önemli yapısal sorunları vardır. Hammadde ve teknoloji konusunda dışa bağımlı olan sektör, pazarlama konusunda da dışa bağımlıdır. Sektörün en önemli sorunlarının başında üretim tüketim dengesi gözetilmeden hatalı teşvikler sonucu yapılan yatırımlar, hammadde girdilerinde ithalata bağımlılık, dünya genelindeki kapasite fazlalığı ve fiyatlardaki dalgalanmalar, temel olarak dampingli ve devlet destekli kalitesiz, sertifikasız çelik ürünleri ithalatının engellenememesi ve sektörün üzerindeki rekabet gücünü sınırlandıran yüklerin kaldırılmamış olması gelmektedir.

Dünya çelik sektöründeki global düzeydeki gelişmeler yanında, sektörün yurtiçinde karşı karşıya kaldığı haksız rekabet unsurlarının giderilmesi, başta girdi maliyetleri üzerindeki yükler olmak üzere rekabet gücünü sınırlandıran her türlü uygulamalara son verilmesi gibi konularda atılacak adımlar, ABD'nin çelik ve alüminyum ithalatında gümrük vergisi ve kota getirmeyi hedeflediğine dair kaygı uyandıracak açıklamasından sonra daha da önem kazanmıştır. Çünkü Türkiye, 1.2 milyar dolar tutarında, %54'lük oranla ABD'ye çelik ihraç eden en büyük 6'ncı ülke konumundadır. Bu nedenle sektör ile ilgili olarak tedbirlerin ivedilikle alınması gerekmektedir.

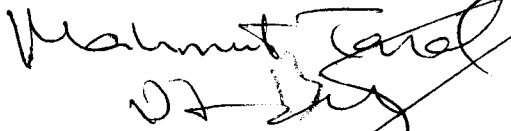
Büyük boyutlara ulaşan cari açığının azaltılabilmesi ve işsizliğin çok büyük bir sorun olduğu ülkemizde istihdamın artırılması için demirçelik sektörünün potansiyelinin artırılması, Türkiye'nin çelik ürünlerinde net ihracatçı pozisyonuna geçmesi, ithalatın sınırlandırılarak sanayimizin yerli ürünler ile desteklenmesini mümkün kılacak bir yapının oluşması son derece önemlidir.

Açıklanan nedenlerle, demir çelik sektöründeki hammadde teminindeki ithalat bağımlılığının azaltılması; ürün çeşitliliğinin sağlanması; sektörün dış ticaretteki engellerinin, rekabet gücünü sınırlandıran yüklerinin kaldırılması ve ihracatının artırılması; dampingli ve devlet destekli kalitesiz, sertifikasız çelik ürünleri ithalatının engellenmesi gibi temel sorunların belirlenmesi, araştırılması ve çözüm yollarının tespit edilmesi amacıyla Anayasa'nın 98. ve Türkiye Büyük Millet Meclisi İçtüzüğü'nün 104. ve 105. Maddeleri gereğince meclis araştırması açılmasını arz ve teklif ederiz.

SERDAR KUMRUOĞLU
Mersin

Kadim Durmaz
Tokat

Ünal DEMİRTAŞ
Zonguldak Milletvekili

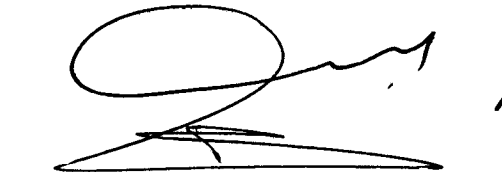

Mahmut Tanel
Ordu

Kazım Alescan
Dersim

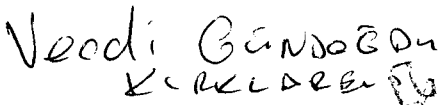

Ahmet AKIN
BALIKESİR

Ceyhan İRSİC
Bursa M.Y.

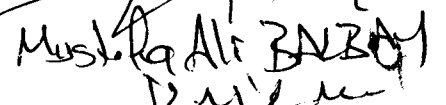

Niyazi Nefi Kır
Diyarbakır

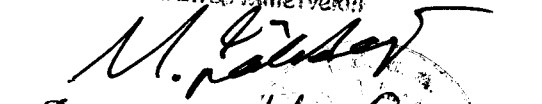

Serkan Tugal
Hatay M.
Yakup Akbay
İSTİ
Zamir

Kenan ZEYBEK
Samsun M.Y.

Vedat GÜNDOĞDU
KARAKÖY

SİBEL ÖZDEMİR
İstanbul

Mustafa Ali BAYRAM
İZMİR
Ahmet GÖKDAG
Ocaklı M.Y.

Ömer Fethi GÖNER
Niyazi Nefi Kır

Haydar DOKAN
Kocaeli M.Y.

1751... Sayılı Meclis Araştırma Önergesinin İmza Çizelgesi

[illegible]